



खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका चौरीखर्क, सोलुखुम्बु



स्थानीय राजपत्र

खण्ड: ३ संख्या: ५ मिति: २०७६।०४।०१

भाग १

खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका

खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको चौथो गाउँ सभाले गाउँपालिका भित्रका रोजगारीको हकलाई प्रबर्द्धन गर्नका लागि यो ऐन तर्जुमा गरी जारी गरेको छ ।

आज्ञाले
गणेश घिमिरे
प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

प्रस्तावना :

खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाका प्रत्येक नागरिकलाई रोजगारीको हक सुनिश्चित गर्न, आफ्नो क्षमता अनुसारको रोजगारी छनौट गर्ने अवसर प्रदान गर्न तथा रोजगारीको शर्त, अवस्था तथा बेरोजगार सहायता सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गर्न वाञ्छनीय भएकोले, खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको सभाबाट नेपालको संविधानको धारा ३१, धारा ३३, धारा ३४, धारा ५१ (झ) र अनुसूचि ८ को सूची नं.१७ का अधिकारहरूलाई कार्यान्वयन गर्न र कानून व्यवस्था गर्न वाञ्छनीय भएकोले,
खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका को पाचौँ गाँउ सभाले यो ऐन बनाई लागू गरेको छ ।

**परिच्छेद १
प्रारम्भिक**

१. संक्षिप्त नाम र प्रारम्भ : (१) यस ऐनको नाम “खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका स्थानीय रोजगारीको हक सम्बन्धी ऐन २०७६” रहेको छ ।
- (२) यो ऐन तुरुन्त प्रारम्भ हुनेछ ।
२. परिभाषा : विषय वा प्रसंगले अर्को अर्थ नलागेमा यस ऐनमा,
(क) “कार्यालय” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका कार्यपालिकाको कार्यालय सम्झनुपर्दछ ।

- (ख) “तोकिएको” वा “तोकिए बमोजिम” भन्नाले यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियममा तोकिएको वा तोकिए बमोजिम सम्झनु पर्छ ।
- (ग) “निर्वाह भत्ता” भन्नाले दफा २२ बमोजिमको निर्वाह भत्ता सम्झनु पर्छ ।
- (घ) “न्यूनतम रोजगार” भन्नाले यस ऐन बमोजिम एक आर्थिक वर्षमा उपलब्ध गराइने कम्तीमा एकसय दिनको न्यूनतम रोजगार अवधि सम्झनु पर्छ ।
- (ङ) “परिवार” भन्नाले एकासगोलमा बस्ने पति, पत्नी, छोरा, छोरी, धर्मपुत्र, धर्मपुत्री बाबु, आमा वा सौतिनी आमा सम्झनु पर्छ र सो शब्दले निज आफैँले पालन पोषण गर्नुपर्ने हजुरबुबा र हजुरआमालाई समेत जनाउँछ ।
- (च) “बेरोजगार व्यक्ति” भन्नाले एक आर्थिक वर्षमा न्यूनतम एक सय दिन रोजगारमा संलग्न नभएको वा कम्तीमा तोकिए बमोजिमको आय आर्जन हुने स्वरोजगारमा संलग्न नरहेको अठार वर्षदेखि उनान्साठी वर्ष उमेर समूहको नागरिक सम्झनु पर्छ ।
- (छ) “बेरोजगार सहायता” भन्नाले बेरोजगार व्यक्तिलाई उपलब्ध गराइने दफा २० बमोजिमको सहायता कार्यक्रम सम्झनु पर्छ ।
- (ज) “गाउँपालिका” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका बुझ्नुपर्दछ ।
- (झ) “गाउँसभा” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको गाउँसभालाई बुझ्नुपर्दछ ।
- (ञ) “गाउँकार्यपालिका” खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको गाउँकार्यपालिका बुझ्नुपर्दछ ।
- (ट) “अध्यक्ष” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको अध्यक्ष लाई सम्झनु पर्दछ ।
- (ठ) “उपाध्यक्ष” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको उपाध्यक्षलाई सम्झनुपर्दछ ।
- (ड) “प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत” भन्नाले गाउँपालिकाको प्रशासकीय प्रमुखको रुपमा काम गर्ने कर्मचारी प्रमुखलाई सम्झनु पर्दछ ।

- (ढ) “वडा अध्यक्ष” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको वडा अध्यक्ष सम्झनु पर्दछ
- (ण) “कार्यपालिका सदस्य” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको कार्यपालिका सदस्य सम्झनु पर्दछ सो शब्दलेगाउँपालिकाको अध्यक्ष, उपाध्यक्ष र वडाध्यक्ष समेतलाई बुझाउछ ।
- (त) “शाखा” भन्नाले खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिकाको स्वरोजगारी सेवा सम्बन्धमा काम गर्न तोकिएको महाशाखा/शाखा वा इकाई सम्झनु पर्दछ ।
- (थ) “कर्मचारी” भन्नाले गाउँपालिकामा कार्यरत प्रविधिक तथा प्रशासनिक स्थायि अस्थायी वा करारमा कार्यरत कर्मचारी सम्झनुपर्दछ।
- (द) “स्वरोजगार” भन्नाले आफ्नो श्रम,सीप, ज्ञान, स्रोत, साधन र पूँजीको परिचालन गरी कुनै वस्तु वा सेवाको उत्पादन, त्यस्तो वस्तु वा सेवाको व्यापार वा कुनै उद्योग वा व्यापार व्यावसाय सञ्चालन वा त्यस्तै कुनै उद्यम वा आय आर्जन गर्ने कार्य सम्झनु पर्छ ।
- (ध) “रोजगारदाता” भन्नाले बेरोजगार व्यक्तिलाई यस ऐन बमोजिम रोजगार दिने गाउँपालिका र अन्तर्गतका कार्यालय तथा निकाय र सार्वजनिक संस्थान तथा संगठित संस्था, उद्योग, प्रतिष्ठान तथा कानून बमोजिम सञ्चालनमा रहेका रोजगारमूलक संस्था सम्झनु पर्छ र सो शब्दले निजी रोजगारीका अवसर उपलब्ध गराउने व्यक्तिलाई समेत जनाउँछ ।
- (न) “रोजगार सेवा केन्द्र” भन्नाले बेरोजगार व्यक्तिको सूचना संकलन, रोजगारीका अवसरहरुको पहिचान र सूचना प्रवाह, रोजगारदाताको लागि श्रमिक उपलब्धताको जानकारी र रोजगार सम्बन्धी अन्य सेवा प्रदान गर्न दफा १० बमोजिम स्थापना भएको रोजगार सेवा केन्द्र सम्झनु पर्छ ।
- (प) “समिति” भन्नाले दफा १७ बमोजिमको निर्देशक समिति सम्झनु पर्छ ।

- (फ) “स्वीकृति” भन्नाले तोकिए बमोजिमको शर्त पुरा गरेको रोजगारी प्रदायक संस्था वा रोजगारी व्यवसायलाई सरकार वा गाउँपालिकाले दिएको स्थायी स्वीकृतिलाई सम्झनुपर्दछ ।
- (ब) “अनुमति” भन्नाले गाउँकार्यपालिकाले स्थायी स्वीकृति प्रदान गरी नसकेको कुनै तोकिएको ठाउँमा रोजगारी प्रदायक संस्था वा रोजगारी प्रदायकव्यवसाय खोल्न दिइएको अस्थायी स्वीकृतिलाई सम्झनुपर्दछ।

परिच्छेद -२
रोजगारीको अधिकार सम्बन्धि व्यवस्था

३. रोजगारीको अधिकार सम्बन्धि व्यवस्था : (१) गाउँपालिकाका प्रत्येक नागरिकलाई रोजगारी पाउने अधिकार हुनेछ ।
- (२) उपदफा (१) को प्रयोजनको लागि गाउँपालिकाका प्रत्येक नागरिकलाई यो ऐन वा प्रचलित कानूनको अधीनमा रही उचित श्रम अभ्यासको अधिकार हुनेछ ।
४. रोजगारी छनौट गर्ने अधिकार : (१) गाउँपालिकाका प्रत्येक नागरिकलाई आफूले चाहेको रोजगारी छनौट गर्न पाउने अधिकार हुनेछ ।
- (२) गाउँपालिकाका प्रत्येक नागरिकलाई यो ऐन र प्रचलित कानूनको अधीनमा रही योग्यता र क्षमता अनुसार स्वेच्छाले रोजगार गर्न पाउने र त्यस्तो रोजगारी छोड्न वा परिवर्तन गर्न पाउने अधिकार हुनेछ ।
- (३) गाउँपालिकामा कसैले पनि कुनै नागरिकलाई निजको इच्छा विपरीत वा निजले नचाहेको रोजगारी गर्न वा त्यस्तो रोजगारीमा लगाउन वा जबरजस्ती गर्न वा बाध्य बनाउने छैन ।
५. बेरोजगार सहायता पाउने अधिकार : गाउँपालिकाका प्रत्येक बेरोजगार व्यक्तिलाई यस ऐन बमोजिम बेरोजगार सहायता पाउने अधिकार हुनेछ ।
६. भेदभाव गर्न नहुने : कसैले पनि बेरोजगार व्यक्तिलाई रोजगार दिने सम्बन्धमा प्रचलित कानूनले कुनै खास वर्ग वा लिंग जाति भाषा वा समुदायको लागि विशेष व्यवस्था गरेको अवस्थामा बाहेक त्यस्तो व्यक्तिको उत्पत्ति, धर्म, वर्ण, जातजाति, लिङ्ग, भाषा, क्षेत्र, वैचारिक आस्था वा यस्तै कुनै आधारमा भेदभाव गरिने छैन ।
७. रोजगारीबाट हटाउन नपाइने : (१) रोजगारीमा रहेको व्यक्तिलाई प्रचलित कानून बमोजिम बाहेक विना कारण रोजगारीबाट हटाउन पाइने छैन ।
- २) रोजगारीमा रहेको व्यक्तिलाई लागू हुने सेवा शर्त सम्बन्धी कानून बमोजिम बाहेक रोजगारीबाट हटाएमा त्यसरी हटाइएको व्यक्तिले आफू

रोजगारीमा कायमै रहनको लागि कारण सहित कार्यालयमा निवेदन दिन सक्नेछ ।

- ३) उपदफा (२) बमोजिम निवेदन प्राप्त भएमा गाउँपालिकाको कार्यपालिकाले रोजगारीमा रहेको व्यक्तिलाई रोजगारबाट हटाउनु पर्नाको कारणबारे आवश्यक जाँचबुझका लागि सम्बन्धित निकायमा पठाउनु पर्नेछ ।
- ४) उपदफा (३) बमोजिम पठाएको निवेदन उपर आवश्यक जाँचबुझ गर्दा विना कारण रोजगारबाट हटाइएको देखिएमा काममा लगाई राख्न रोजगारदातालाई गाउँपालिकाले निर्देशन दिन सक्नेछ ।
८. रोजगार कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने : १) गाउँपालिकाले यो ऐन प्रारम्भ भएपछि बेरोजगार व्यक्तिलाई न्यूनतम रोजगार प्रदान गर्न आवश्यक रोजगार कार्यक्रम सञ्चालन गर्नेछ ।
- २) उपदफा (१) बमोजिम कार्यक्रम सञ्चालन गर्दा महिला, दलित, आर्थिक रूपले विपन्न व्यक्ति, शहिद परिवार र बेपत्ता पारिएका व्यक्तिका परिवारलाई प्राथमिकता दिनु पर्नेछ ।
- ३) उपदफा (१) बमोजिम कार्यक्रम सञ्चालन सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।
९. निर्णय गर्ने अधिकार : कुनै व्यक्ति बेरोजगार हो वा होइन भन्ने सम्बन्धमा प्रश्न उठेमा सो कुराको निर्णय कार्यपालिकाको प्रचलित कानून समेत को आधारमा कार्यपालिकाको मापदण्ड बनाई त्यस्तो मापदण्ड बमोजिम आवश्यक निर्णय गर्नेछ ।

परिच्छेद -३

रोजगार सेवा केन्द्र

१०. रोजगार सेवा केन्द्र : १) गाउँकार्यपालिकाले गाउँपालिकाको राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी गाउँपालिका मातहत रही कार्य गर्ने गरी प्रत्येक वडामा एक रोजगार सेवा केन्द्र स्थापना गर्नेछ ।

- २) उपदफा (१) बमोजिम को रोजगार सेवा केन्द्रको कामलाई निर्देशन, समन्वय र सहजीकरण गर्ने जिम्मेवारी गाउँकार्यपालिकाले तोके बमोजिम हुनेछ ।
- ३) उपदफा १) बमोजिम रोजगार सेवा केन्द्र सञ्चालन सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम वा कार्यालयले निर्धारण गरे बमोजिम हुनेछ ।
११. निवेदन दिनु पर्ने : १) यस ऐन बमोजिम न्यूनतम रोजगारमा संलग्न हुन चाहने बेरोजगार व्यक्तिले आफुसँग भएको सीप, योग्यता वा क्षमता उल्लेख गरी तोकिए बमोजिमको अवधिभित्र तोकिए बमोजिमको ढाँचामा सम्बन्धित रोजगार सेवा केन्द्रमा आफ्नो विवरण सहित निवेदन दिन सक्नेछ ।
- २) उपदफा (१) बमोजिम प्राप्त निवेदन उपर रोजगार सेवा केन्द्रले आवश्यक जाँजबुझ वास्तविक बेरोजगार व्यक्तिको सूची तयार गरी अद्यावधिक अभिलेख राख्नु पर्नेछ ।
- ३) रोजगार सेवा केन्द्रले उपदफा (२) बमोजिमको अद्यावधिक अभिलेख तोकिए बमोजिम गाउँकार्यपालिकालाई उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।
१२. जानकारी दिनु पर्ने : १) रोजगार सेवा केन्द्रमा दफा ११ बमोजिम निवेदन दिएको कुनै व्यक्ति दफा १६ बमोजिम रोजगारीको लागि सिफारिस नहुँदै निजी प्रयासमा अन्यत्र कतै रोजगारीमा संलग्न भएमा वा स्वरोजगारमा लागेमा वा यस ऐन बमोजिम प्रदान गरिने रोजगारीमा सहभागी हुन वा बेरोजगार सहायता प्राप्त गर्न इच्छुक नरहेमा सो कुराको जानकारी निजले यथाशीघ्र रोजगार सेवा केन्द्रलाई दिनु पर्नेछ ।
- २) उपदफा (१) बमोजिम कसैले जानकारी गराएमा रोजगार सेवा केन्द्रले त्यस्तो व्यक्तिको नाम बेरोजगार व्यक्तिको सूचीको अभिलेखबाट हटाउनु पर्नेछ ।
१३. रोजगारदाताको विवरण राख्नु पर्ने : १) रोजगार सेवा केन्द्रले आफ्नो क्षेत्रभित्र रहेको रोजगारदाताको सूची अद्यावधिक गरी राख्नु पर्नेछ ।
- २) उपदफा (१) बमोजिम सूची अद्यावधिक गर्ने कार्यमा रोजगार सेवा केन्द्रले स्थानीय तहको अतिरिक्त कुनै सरकारी वा गैरसरकारी निकाय वा संघ

संस्थालाई सम्बन्धित स्थानीय तहभित्रका रोजगारदातालाई माग गरिए बमोजिमको विवरण उपलब्ध गराउन लेखी पठाउन सकेछ ।

- ३) उपदफा (२) बमोजिम रोजगार सेवा केन्द्रबाट लेखी आएमा सम्बन्धित सबै निकायले आफु अन्तर्गतका रोजगारदाताको विवरण वा आफूले गरी आएको काम र त्यस्तो कामको लागि आवश्यक पर्ने जनशक्तिको विवरण तोकिएको ढाँचामा रोजगार सेवा केन्द्रमा उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।
- ४) रोजगार सेवा केन्द्रले यस दफा बमोजिम रोजगारदाताको विवरण गाउँपालिकालाई पठाउनु पर्नेछ ।
- ५) रोजगारदाताको विवरण संकलन तथा अद्यावधिक सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१४. श्रमिक माग गर्न सके : १) रोजगारदाताले कुनै कार्यका लागि आफूलाई आवश्यक पर्ने श्रमिकको संङ्ख्या, योग्यता र अवधि खुलाई सोको सूचना रोजगार सेवा केन्द्रलाई दिनेछ ।

२) रोजगारदाताले कुनै कार्यका लागि स्थानीयस्तरमा आफूलाई आवश्यक पर्ने श्रमिक रोजगार सेवा केन्द्र मार्फत गर्न सकेछ ।

३) उपदफा (१) र (२) बमोजिम श्रमिक माग गर्दा तोकिए बमोजिमको ढाँचामा श्रमिकको संङ्ख्या, श्रमिकको योग्यता, क्षमता, सीप र कामको प्रकृति खुलाई रोजगार सेवा केन्द्रमा लेखी पठाउनु पर्नेछ ।

१५. रोजगार सूचना उपलब्ध गराउने : रोजगार सेवा केन्द्रले आफ्नो क्षेत्रभित्रका रोजगारदाताहरूका लागि आवश्यक श्रमिकहरूको उपलब्धता र सूचीकृत बेरोजगार व्यक्तिका लागि रोजगारीका अवसर सम्बन्धी सूचना उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।

१६. बेरोजगार व्यक्तिलाई रोजगारी दिनुपर्ने : १) दफा १४ बमोजिम कुनै रोजगारदाताबाट श्रमिक माग भएपछि रोजगार सेवा केन्द्रले दफा ११ को उपदफा (१) बमोजिम सूचीकृत बेरोजगार व्यक्तिलाई निजको योग्यता, सीप र अनुभवका आधारमा रोजगारीको लागि सम्बन्धित रोजगारदाता समक्ष लेखी पठाउनु पर्नेछ ।

२) उपदफा (१) बमोजिम रोजगारीको लागि पठाइएका व्यक्तिलाई सरकारी वा सार्वजनिक क्षेत्रको रोजगारदाताले प्रचलित कानून बमोजिम निजको

योग्यता र सीप अनुसारको काममा लगाउनु पर्नेछ र निजी क्षेत्रको रोजगारदाताले निजको योग्यता र सीप अनुसारको उपलब्ध काममा लगाउन सक्नेछ । त्यस्तो व्यक्तिले रोजगारदाताले लगाएको काम गर्नु पर्नेछ ।

- ३) उपदफा (२) बमोजिम रोजगारदाताले काममा लगाए बापत उपलब्ध गराउने दैनिक ज्याला दर गाउँपालिकाले तोके बमोजिम हुनेछ ।
- ४) उपदफा (२) बमोजिम रोजगारदाताले लगाएको काम नगर्ने व्यक्तिलाई रोजगार सेवा केन्द्रले बेरोजगारको सूचीबाट हटाउनु पर्नेछ ।

परिच्छेद -४

निर्देशक समिति

१७. निर्देशक समिति : १) नागरिकको रोजगारीको हकको संरक्षण सम्बन्धी काम कारवाहीको सञ्चालन, रेखदेख तथा निर्देशन गर्न देहाय बमोजिमको एक निर्देशक समिति रहनेछ :-

(क) अध्यक्ष	-संयोजक
(ख) उपाध्यक्ष	-उप-संयोजक
(ग) रोजगार सेवा केन्द्रहरुबाट प्रतिनिधि	
३ जना (अध्यक्षबाट मनोनीत)	- सदस्य
(घ) कार्यपालिकाले आफुमध्येबाट तोकेको	
कम्तीमा १ महिला सहित २ जना	-सदस्य
(ङ) गाउँसभा सदस्यबाट उपाध्यक्षले तोकेको १ महिला	-सदस्य

(च) श्रमिक र रोजगारदाताहरुबाट (अध्यक्षबाट मनोनीत)

२ जना आमन्त्रित

– सदस्य

(छ) प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

–सदस्य सचिव

२) उपदफा (१) बमोजिमको समितिको सचिवालय गाउँकार्यपालिकाको कार्यालयमा रहनेछ ।

१८. समितिको बैठक :

१) समितिको बैठक अध्यक्षले तोकेको मिति, समय र स्थानमा बस्नेछ ।

२) समितिको निर्णय सदस्य–सचिवले प्रमाणित गरी राख्नु पर्नेछ ।

३) समितिको बैठक सम्बन्धी अन्य कार्यविधि समिति आफैले निर्धारण गरे बमोजिम हुनेछ ।

४) समितिको बैठक तथा निर्णयको कार्यान्वयन सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१९. समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार : समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोजिम हुनेछ :-

क) गाउँपालिकाकोश्रम बजारको माग र विद्यमान जनशक्तिको उपलब्धताको विश्लेषण र प्रक्षेपण गर्ने,

ख) बेरोजगार व्यक्तिका लागि रोजगार वा स्वरोजगारको व्यवस्था गर्न आवश्यक नीति गाउँपालिकासमक्ष सिफारिस गर्ने,

ग) बेरोजगार व्यक्तिको अद्यावधिक अभिलेख तयार गर्न सम्बन्धित निकाय/विज्ञ/श्रोत समुहको सहयोग लिने,

घ) बेरोजगार व्यक्तिलाई राज्यको तर्फबाट उपलब्ध गराइने बेरोजगार सहायता सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रम तयार गर्ने,

ङ) बेरोजगार व्यक्तिलाई प्रदान गरिने निर्वाह भत्ताको सम्बन्धमागाउँपालिकालाईनीतिगत सुझाव दिने,

- च) रोजगार कार्यक्रम सञ्चालन सम्बन्धमा नेपाल सरकार, प्रदेश सरकारसंग समन्वय गर्ने,
- छ) बेरोजगार सहायता कार्यक्रमको कार्यान्वयनको मूल्याङ्कन गर्ने,
- ज) रोजगार सेवा केन्द्र को व्यवस्थापन, नियमन, अनुगमन गरी आवश्यक निर्देशन दिने ।

परिच्छेद-५

बेरोजगार सहायता सम्बन्धी

२०. बेरोजगार सहायता कार्यक्रम: १) गाउँपालिकाले बेरोजगार सहायताको लागि देहाय बमोजिमको कार्यक्रम गर्नेछः-

- क) रोजगारीको अवसर सम्बन्धी सूचना प्राप्त गर्ने र उपलब्ध गराउने,
- ख) रोजगारमूलक तथा सीपमूलक तालिम प्रदान गर्ने, ग) बैंक तथा वित्तीय संस्था मार्फत स्वरोजगारको लागि सहूलियतपूर्ण ऋण उपलब्ध गराउने,
- घ) स्वरोजगार सृजना गर्ने,
- ङ) तोकिए बमोजिमका अन्य कार्यक्रम गर्ने ।
- २) उपदफा १) बमोजिमको बेरोजगार सहायता कार्यक्रम सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।
- २१. काम गर्नु पर्ने १) यस ऐन बमोजिमको बेरोजगार सहायता कार्यक्रम अन्तर्गतको तालिम प्राप्त गरेको व्यक्तिले रोजगार सेवा केन्द्रले खटाएको स्थान वा क्षेत्रमा गई तोकिए बमोजिमको काम गर्नु पर्नेछ ।
- २) उपदफा (१) बमोजिम खटाएको क्षेत्रमा काम गर्न नजाने वा इन्कार गर्ने व्यक्तिलाई बेरोजगारसूचीबाट हटाई दफा २२ बमोजिमको निर्वाह भत्ता प्रदान गरिने छैन ।
- २२. निर्वाह भत्ता दिने (१) गाउँपालिकाले रोजगार सेवा केन्द्रमा सूचीकृत बेरोजगार मन्त्रालयले तोकेको न्यूनतम रोजगार उपलब्ध गराउन नसकेमा एक आर्थिक वर्षमा गाउँपालिकाले तोकेको न्यूनतम पारिश्रमिकको एकसय

दिन बराबरको रकमको पचास प्रतिशत रकम तोकिएको शर्तको अधीनमा रही निर्वाह भत्ता उपलब्ध गराउनेछ ।

२) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि कुनै बेरोजगार व्यक्तिले एक आर्थिक वर्षमा एकसय दिनभन्दा कम अवधि मात्रै रोजगारी पाएमा एकसय दिन पुग्न बाँकी अवधिको गाउँपालिकाले तोकेको न्यूनतम पारिश्रमिकको पचास प्रतिशत बराबरको रकम मात्र निर्वाह भत्ता उपलब्ध गराइनेछ ।

३) उपदफा (१) बमोजिम निर्वाह भत्ता प्राप्त गर्ने बेरोजगार व्यक्तिले तोके बमोजिमको शर्तको पालना गर्नु पर्नेछ ।

४) यस दफा बमोजिमको निर्वाह भत्ता देहायको अवस्थामा मात्र दिइनेछ :-

क) परिवारको कुनै पनि सदस्यले तोकिए बमोजिमको रोजगारी नपाएमा,

ख) नेपाल सरकारले तोकेभन्दा कम वार्षिक आय भएका परिवार भएमा,

ग) परिवारको कुनै पनि सदस्य स्वरोजगार नभएमा,

घ) परिवारको कुनै सदस्य बैदेशिक रोजगारीमा नगएकोमा

स्पष्टीकरण: “बैदेशिक रोजगारी” भन्नाले नेपाल सरकारबाट श्रम स्वीकृति लिई विदेशमा काम गर्न गएको अवस्था सम्झनु पर्छ ।

५) उपदफा (४) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि सरकारी कोष वा अन्य मुलुक वा अन्तर्राष्ट्रिय वा अन्तरसरकारी संघ, संगठन वा अन्य कुनै संस्थाबाट नियमित निवृत्तिभरण वा अवकाश सुविधा लिइरहेका वा सामाजिक सुरक्षा कोष वा नेपाल सरकारको सहायता सम्बन्धी अन्य कोषबाट वा रोजगारदाता नियमित रूपमा कुनै पनि किसिमको सहायता प्राप्त गरेको व्यक्तिको परिवालाई निर्वाह भत्ता दिइने छैन ।

स्पष्टीकरण : यस दफाको प्रयोजनको लागि “सरकारी कोष” भन्नाले देहायको कुनै कोष सम्झनु पर्छ :-

क) गाउँपालिकाको संश्रित कोष वा अन्य सरकारी कोष,

- ख) गाउँपालिकाको पूर्ण वा आंशिक स्वामित्व भएको स्थानीय संस्थान, निगम, बोर्ड, प्राधिकरण, प्रतिष्ठान वा यस्तै कुनै निकायको कोष,
- ग) गाउँपालिकाबाट प्राप्त अनुदानबाट सञ्चालित कोष,
- घ) सार्वजनिक पद धारण गरेको व्यक्तिलाई निवृत्तिभरण प्रदान गर्न प्रचलित कानून बमोजिम स्थापना भएको कोष ।
- ६) यस दफा बमोजिम प्रदान गरिने निर्वाह भत्ता सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।
२३. बजेट सम्बन्धी व्यवस्था: यस ऐन बमोजिम सञ्चालन गरिने कार्यक्रमका लागि आवश्यक पर्ने बजेटको व्यवस्था नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र गाउँपालिकाको वार्षिक रुपमा विनियोजित रकम बाट गरिनेछ ।

परिच्छेद -६

कसूर र सजाय

२४. उजुरी: १) यस ऐन अन्तर्गत कसूर गरेको वा गर्न लागेको थाहा पाउने जो सुकैले पैंतीस दिनभित्र गाउँपालिकाको न्यायिक समितिमा उजुरी दिने सक्नेछ ।
- २) उजुरी सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।
२५. कसूर गरेको मानिने : कसैले देहाय बमोजिमको कार्य गरेमा यस ऐन बमोजिम कसूर गरेको मानिनेछ ।
- क) दफा ४ को उपदफा (३) विपरीतको कार्य गरेमा,
- ख) प्रचलित कानून बमोजिम बाहेक रोजगारी दिने व्यक्तिले दफा ६ विपरीत भेदभाव गरेमा,
- ग) रोजगारदाताले दफा ७ विपरीत रोजगारीबाट हटाएमा,
- घ) यस ऐन बमोजिमको बेरोजगार सहायता वा निर्वाह भत्ता प्राप्त गर्न झुट्टा विवरण पेश गरेमा,

ङ) जुन उद्देश्यको लागि बेरोजगार सहायता रकम लिइएको हो सो उद्देश्यका लागि प्रयोग नगरी अन्यत्र प्रयोग गरेमा ।

२६. सजाय : १) कसैले देहाय बमोजिमको कसूर गरेमा त्यस्तो कसूर गर्ने व्यक्ति वा संस्थालाई प्रमुख प्रशासकिय अधिकृतले कसूरको मात्रा हेरी देहाय बमोजिमको सजाय गर्नेछ :-

क) दफा २५ को खण्ड (क) बमोजिमको कसूर गर्नेलाई पच्चीस हजार रुपैयाँ जरिवाना,

ख) दफा २५ को खण्ड (ख) र (ग) बमोजिमको कसूर गर्नेलाई दश हजार रुपैयाँ जरिवाना,

ग) दफा २५ को खण्ड (घ) बमोजिमको कसूर गर्नेलाई त्यस्तो बेरोजगार सहायता वा निर्वाह भत्ता प्राप्त गरेको भए सो रकम असूल उपर गरी सोही बराबरको रकम जरिवाना,

घ) दफा २५ को खण्ड (ङ) बमोजिमको कसूर गर्नेलाई बेरोजगार सहायता वापत प्राप्त गरेको रकम असूल उपर गरी सोही बराबरको रकम जरिवाना,

२) उपदफा (१) बमोजिम गरिएको जरिवाना तोकिएको अवधिभित्र नतिर्ने व्यक्ति वा संस्थालाई गाउँ कार्यपालिकाले प्रदान गर्ने सेवा सुविधामा रोक लगाउने गरि निर्देशक समितिले आवश्यक निर्णय गर्नेछ र आवश्यकता परे नेपाल सरकारको सम्बन्धित निकायमा लेखी पठाउनेछ ।

३) उपदफा (१) बमोजिम जरिवाना सम्बन्धित व्यक्ति वा संस्थाबाट सरकारी बाँकी सरह असूल उपर गरिनेछ ।

४) यस दफामा अन्यत्र जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि यस ऐन बमोजिमको कार्य अन्य प्रचलित कानून बमोजिम समेत कसूर मानिने रहेछ भने त्यस्तो कसूरमा सो कानून बमोजिम छुट्टै मुद्दा चलाई सजाय गर्न यस दफाको व्यवस्थाले बाधा पर्ने छैन र कसैले यस ऐन विपरीत कुनै कार्य गरे वापत निजलाई प्रचलित कानून बमोजिम यस दफामा लेखिएभन्दा बढी सजाय हुने रहेछ भने सोही बमोजिम सजाय हुनेछ ।

२७. पुनरावेदन:

- (१) यस ऐन बमोजिम न्यायिक समितिले गरेको निर्णय उपर चित्त नबुझ्ने पक्षले निर्णय भएको मितिले पैंतीस दिनभित्र जिल्ला अदालतमा पुनरावेदन दिन सक्नेछ ।

परिच्छेद – ७

विविध

२८. उपसमिति वा कार्यदल गठन गर्न सक्ने

- (१) समितिले यस ऐनको कार्यान्वयन गर्न आवश्यकता अनुसार उपसमिति वा कार्यदल गठन गर्न सक्नेछ ।

- (२) उपदफा (१) बमोजिम गठित उपसमिति वा कार्यदलको कार्य शर्त समितिले तोकिदिए बमोजिम हुनेछ ।

२९. अनुगमन तथा निरीक्षण : यस ऐन बमोजिम सञ्चालन हुने कार्यक्रमको गाउँकार्यपालिकाले नियमित रूपमा अनुगमन तथा निरीक्षण गर्नेछ ।

३०. वार्षिक प्रतिवेदन : १. निर्देशक समितिले प्रत्येक आर्थिक वर्षभित्र सम्पन्न गरेका काम कारवाहीको आर्थिक वर्ष समाप्त भएको तीन महिनाभित्र वार्षिक प्रतिवेदन तयार गरी गाउँपालिकाको कार्यपालिका समक्ष पेश गर्नु पर्नेछ ।

२. उपदफा (१) बमोजिम पेश गरेको प्रतिवेदन गाउँपालिकाले सार्वजनिक गर्नेछ ।

३१. नियम बनाउने अधिकार : गाउँकार्यपालिकाले यस ऐनको कार्यान्वयन गर्न आवश्यक नियम बनाउन सक्नेछ ।

३२. निर्देशिका तथा कार्यविधि बनाउन सक्ने : गाउँपालिकाले यो ऐन वा यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियमको अधीनमा रही आवश्यकता अनुसार निर्देशिका तथा कार्यविधि बनाई लागू गर्न सक्नेछ ।